

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

[CyLaw](#) | [Αναφορικά μ'εμάς](#) | [Επικοινωνία](#)

CY-LAW

[Έρευνα](#) - [Κατάλογος Αποφάσεων Πρωτόδικων Δικαστηρίων](#) - [Εμφάνιση Αναφορών \(Noteup on\)](#) - [Αφαίρεση Υπογραμμίσεων](#)

ECLI:CY:EDLEF:2010:A250

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον: Μ.Παπαϊωάννου, Ε.Δ.

Αρ.Αγωγής: 1368/09

Μεταξύ:

[Redacted Name]

Εναγόντων

και

1. [Redacted Name]

2. [Redacted Name]

Εναγομένων

Ημερομηνία: 6.7.2010

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για τους ενάγοντες: κα Μαρία-Άννα Στυλιανού

Για τους εναγόμενους 1,2: κ.Γ.Ερωτοκρίτου

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με αυτή την αγωγή οι ενάγοντες διεκδικούν το ποσό των €12654 υπόλοιπο συμφωνηθείσας και/ή λογικής δικηγορικής αμοιβής για την περίοδο Ιουλίου 2003-Μαΐου 2007, νόμιμο τόκο και έξοδα.

Σύμφωνα με την Έκθεση Απαίτησης οι εναγόμενοι περί τον Ιανουάριο του 1990 έδωσαν οδηγίες στο συνεταιρισμό στον οποίο συμμετείχαν ο [REDACTED] και Δρ [REDACTED] δικηγόροι (ενάγοντες) να καταχωρήσουν προσφυγή εναντίον της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης. Στις 3.7.03 εκδόθηκε απόφαση προς όφελος των εναγομένων. Τα έξοδα μέχρι τον Ιούλιο 2003 τα πλήρωσε η Τουρκία. Στην παρα. 4 της Έκθεσης Απαίτησης αναφέρεται ότι μεταξύ Ιουλίου 2003 και Μαΐου 2007 οι εναγόμενοι έδωσαν οδηγίες στους ενάγοντες να προχωρήσουν στο θέμα υποβολής μαρτυρικού υλικού και επιχειρημάτων για τις αποζημιώσεις. Με επιστολή του Μαΐου 2007 ο εναγόμενος 2 πληροφόρησε τον Δρ [REDACTED] ότι είχε αποταθεί στην ούτω καλούμενη επιτροπή των αποζημιώσεων και σαν αποτέλεσμα οι υπηρεσίες του δεν ήταν απαραίτητες. Οι ενάγοντες απάντησαν εκφράζοντας τη διαφωνία τους. Περί το Σεπτέμβριο 2007 ο εναγόμενος 2 ζήτησε επιστροφή του φακέλου και οι ενάγοντες τους απέστειλαν το τιμολόγιο με αρ. 0815 για £7400 (€12654) μαζί με επιστολή.

Σύμφωνα με τους ενάγοντες ήταν ρητή ή εξυπακουόμενη συμφωνία ότι εφόσον θα συνέχιζαν να εκπροσωπούν δυνάμει οδηγιών τους εναγόμενους ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου θα χρέωναν λογική αμοιβή για τις υπηρεσίες τους. Περαιτέρω ισχυρίζονται ότι οι εναγόμενοι συμφώνησαν με το πιο πάνω ποσό και το ότι τούτο ήταν λογικό. Ισχυρίζονται δε ότι στο παρελθόν είχαν αποστείλει χρέωση στον εναγόμενο 2 ο οποίος ανέλαβε την εξόφληση λογαριασμού ωριαίας χρέωσης και συνεπώς την αποδέχθηκε και ότι τα ποσό £150 την ώρα είναι λογικό. Οι εναγόμενοι ουδέποτε αμφισβήτησαν τη χρέωση ο δε εναγόμενος υποσχέθηκε καταβολή και εξόφληση. Κατά ή περί τον Ιανουάριο 2009 με επιστολή του δικηγόρου του για πρώτη φορά ο εναγόμενος 2 δεν απεδέχθη το τιμολόγιο.

Στην Έκθεση Υπεράσπισης οι εναγόμενοι εγείρουν προδικαστική ένσταση ότι η παρούσα αγωγή λανθασμένα έχει εγερθεί και δεν δύναται να προχωρήσει καθ'ότι οι ενάγοντες για τα έξοδα και/ή αμοιβή που αξιώνουν έπρεπε να υποβάλουν την απαίτηση τους στην Επιτροπή καθορισμού

Εξωδικαστηριακής Αμοιβής του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου σύμφωνα με τους Περί Ελαχίστων Ορίων Αμοιβής των Ασκούντων Δικηγορίας (Εξωδικαστηριακές Υποθέσεις) Κανονισμών για υπολογισμό, καθορισμό και έγκριση τους και ακολούθως να εγείρουν αγωγή. Ανεξάρτητα από την πιο πάνω ένσταση, οι εναγόμενοι αρνούνται τους ισχυρισμούς της παραγράφου 4 της Έκθεσης Απαίτησης και ισχυρίζονται ότι οι ενάγοντες όχι μόνο δεν προώθησαν την προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) αλλά αντίθετα κωλυσιεργούσαν αδικαιολόγητα με αποτέλεσμα οι εναγόμενοι να λάβουν μέτρα οι ίδιοι.

Οι εναγόμενοι από την παράγραφο 6 της Έκθεσης Απαίτησης παραδέχονται μόνο ότι ζήτησαν το φάκελο τους από τους ενάγοντες και ότι οι ενάγοντες απέστειλαν τιμολόγιο για τις υπηρεσίες τους το οποίο οι εναγόμενοι απέρριψαν καθ'ότι διαφωνούσαν με τις κατ'ισχυρισμό προσφερθείσες υπηρεσίες.

Οι εναγόμενοι απορρίπτουν τους ισχυρισμούς των παραγράφων 8,9,11 και 12 της Έκθεσης Απαίτησης και ισχυρίζονται ότι ουδέποτε συμφώνησαν ότι θα κατέβαλλαν οποιοδήποτε ποσό προς τους ενάγοντες ως αμοιβή και ότι οι ενάγοντες θα πληρώνονταν από το εναγόμενο κράτος σύμφωνα με την απόφαση του ΕΔΑΔ.

Οι εναγόμενοι ανταπαιτούν εναντίον των εναγόντων διάταγμα του Δικαστηρίου που να διατάσσει τους ενάγοντες να παραδώσουν στους εναγόμενους τον φάκελο της προσφυγής τους με αρ. 16163/90 ενώπιον του ΕΔΑΔ και όλων των εγγράφων που έχουν στην κατοχή τους και αφορούν την εν λόγω προσφυγή. Περαιτέρω, ισχυρίζονται ότι η αγωγή είναι αβάσιμη και ενοχλητική και ζητούν την απόρριψη της με έξοδα σε βάρος των εναγόντων, νόμιμο τόκο και έξοδα.

Στην Απάντηση τους στην Υπεράσπιση και Υπεράσπιση στην Ανταπαίτηση οι ενάγοντες αναφέρουν, μεταξύ άλλων, ότι οποιαδήποτε καθυστέρηση οφείλεται στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και ότι οι ίδιοι έπραξαν ότι ήταν δυνατό για άμεση προώθηση της υπόθεσης. Ισχυρίζονται, επίσης, ότι δικαιωματικά άσκησαν δικαίωμα επίσχεσης του φακέλου μέχρι εξόφλησης της δικηγορικής αμοιβής τους.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

-
Για τους ενάγοντες έδωσε μαρτυρία ο Δρ. [REDACTED] δικηγόρος, ένας εκ των συνεταιρών στο συνεταιρισμό των εναγόντων, ΜΕ1. Υιοθέτησε γραπτή κατάθεση του στην οποία αναφέρει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

Γύρω στον Ιανουάριο του 1990 οι εναγόμενοι 1 και 2 έδωσαν οδηγίες για καταχώρηση προσφυγής, εναντίον της Τουρκίας ενώπιον της τότε Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης στο συνεταιρισμό [REDACTED] στον οποίο συμμετείχαν ο [REDACTED], δικηγόρος και ο ίδιος (Επισυνάπτει αντίγραφο της αίτησης ως Τεκμήριο 1 και το σχετικό πιστοποιητικό Συνεταιρισμού ως Τεκμήριο 1α). Η υπόθεση προωθήθηκε πάντοτε με οδηγίες των Εναγομένων και γύρω στις 31.7.2003 εκδόθηκε απόφαση προς όφελος των εναγομένων και η Τουρκία καταδικάστηκε για παραβιάσεις των περιουσιακών δικαιωμάτων των εναγομένων (Τεκμήριο 2). Τα έξοδα των δικηγόρων των εναγομένων καταδικάστηκε να τα πληρώσει η Τουρκία και τα πλήρωσε, μέχρι τον Ιούλιο του 2003 (ως φαίνεται και από την παράγραφο 48 του Τεκμηρίου 2).

Στη συνέχεια μεταξύ Ιουλίου του 2003 και Μαΐου του 2007 οι εναγόμενοι έδωσαν οδηγίες στον ίδιο όπως προχωρήσει με την περαιτέρω προώθηση της υπόθεσης, ιδιαίτερα στο θέμα υποβολής μαρτυρικού υλικού και επιχειρημάτων για τις αποζημιώσεις. Έλαβαν άμεσα ενέργειες για την προώθηση των δικαιωμάτων των εναγομένων. Όσον αφορά τις υπηρεσίες και ενέργειες στις οποίες προέβηκαν μεταξύ του Ιουλίου 2003 και Μαΐου του 2007 κατέθεσε στο -δικαστήριο ως Τεκμήρια 3(α)-3(π) σειρά 17 επιστολών που ανταλλάχθηκαν αυτή τη χρονική περίοδο για το θέμα των αποζημιώσεων. Άμεσα προώθησαν την υπόθεση και τυχόν καθυστέρηση οφείλεται στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Κατά ή περί τον Μάιο του 2007 ο εναγόμενος 2 του απέστειλε επιστολή με την οποία τον ευχαριστούσε για τη βοήθεια πληροφορώντας τον παράλληλα ότι είχε αποταθεί στην ούτω καλούμενη «επιτροπή των αποζημιώσεων» και σαν αποτέλεσμα οι υπηρεσίες του δεν ήταν πλέον απαραίτητες καταλήγοντας ότι τα έξοδα έχουν καταβληθεί και εξοφληθεί (Τεκμήριο 4).

Αυθημερόν απάντησε με επιστολή εκ μέρους του συνεταιρισμού στον εναγόμενο εκφράζοντας την λύπη και διαφωνία του με δεδομένο μάλιστα ότι και στο παρελθόν τον είχε προειδοποιήσει κατά τέτοιων ενεργειών, (Τεκμήρια 5 και 6). Στη συνέχεια με επιστολή ημερ. 20.9.07 ο εναγόμενος 2 ζήτησε την επιστροφή του φακέλου «και ότι χρέωση δυνατό να υπάρχει» (Τεκμήριο 7). Απέστειλαν επιστολή και σχετικό τιμολόγιο προς τους εναγόμενους 1 και 2 όπως και στην σύζυγο του εναγόμενου 2, [REDACTED] σαν ενδιαφερόμενο μέρος και μέτοχο της εναγόμενης 1 εταιρείας ομού μετά του συζύγου της εναγόμενου 2, (Τεκμήρια 8 και 9). Μετά την αποστολή αυτής της επιστολής επικοινωνήσαν τηλεφωνικώς με τον κ. [REDACTED] ο οποίος και υποσχέθηκε να διευθετήσει το τιμολόγιο.

Το τιμολόγιο με αρ. 0815 ημερομηνίας 24.9.2007 το οποίο αποστάληκε στους εναγόμενους (Τεκμήριο 9) έχει ως εξής:

Αρ.αίτησης 16163/90 περίοδος Ιούλιος 2003-Μάιος 2007		
40 ώρες x £150 την ώρα	£6000	
ΦΠΑ 15%	£900	
Έξοδα	£500	
Σύνολο:	£7400	€12,654

Σε σχέση με τα έξοδα των £500 απασχολήθηκε προσωπικό από το γραφείο τους είχαν φωτοτυπίες, φαξ, επιστολές και υπολόγισαν ότι το ποσό αυτό είναι λογικό. Επίσης και η αμοιβή την οποία χρέωσαν είναι από την πείρα του λογική. Ο μάρτυρας προχώρησε σε ανάλυση των 40 ωρών που ξοδεύτηκαν για την προώθηση της υπόθεσης:

- A) Μελέτη απόφασης δικαστηρίου και προγραμματισμός για την περαιτέρω προώθηση της και τηλεφωνικές συνεντεύξεις και συναντήσεις με [REDACTED] (Ιούλιος 2003) 3 ώρες.
- B) Μελέτη απόφασης [REDACTED] και των νομικών επιπτώσεων για τον τρόπο υπολογισμού αποζημίωσης καθώς και μελέτη διαφόρων αυθεντιών όπως [REDACTED], The European Convention on Human Rights κτλ και κατάληξη σε συμπέρασμα για τον τρόπο υπολογισμού της αποζημίωσης (Σεπτέμβριος 2003) 12 ώρες.

- Γ) Επικοινωνία με [redacted] και διαβούλευση μεταξύ [redacted] και [redacted] για τον περαιτέρω χειρισμό της υπόθεσης (Σεπτέμβριος 2003) 1 ώρα.
- Δ) Συναντήσεις/Τηλεφωνική επικοινωνία με [redacted] και μελέτη έκθεσης [redacted] και διάφορες εισηγήσεις προς αυτόν. (Ιανουάριος 2004) 3 ώρες.
- Ε) Μελέτη για ετοιμασία επιστολών προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για πρόταση συμβιβασμού (Ιανουάριος 2004) 3 ώρες.
- ΣΤ) Μελέτη του θέματος κατά πόσον ο [redacted] ως πτωχεύσας οφείλει να πληρώσει οποιοδήποτε ποσό στον Επίσημο Παραλήπτη. Επίσης διαβούλευση κ. [redacted] Δικηγόρου από το γραφείο τους και τηλεφωνική επικοινωνία με Έφορο Εταιρειών. (Ιούνιο 2004) 3 ώρες.
- Ζ) Μελέτη και προετοιμασία αιτήματος για παρέμβαση επί των προδικαστικών ενστάσεων στα πλαίσια της υπόθεσης [redacted] εναντίον Τουρκίας (Σεπτέμβριο 2004) 1 ώρα.
- Η) Μελέτη επιστολών προς τους Αντιπροέδρους του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (Ιούλιο 2005) 2 ώρες.
- Θ) Επαφές με άλλους δικηγόρους [redacted] συνομιλία και συνεννόηση και μελέτη για επίσπευση της διαδικασίας) (Αύγουστος 2005) 2 ώρες.
- Η) Μελέτη σύνταξη και αποστολή 40 επιστολών όπου για κάθε επιστολή χρησιμοποιήθηκαν περίπου 15 λεπτά. Επομένως $40 \times 15 = 600$ λεπτά άρα 10 ώρες.

Ήταν συμφωνία μεταξύ των διαδίκων ότι εφόσον οι ενάγοντες θα συνέχιζαν να εκπροσωπούν δυνάμει οδηγιών τους εναγόμενους ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου θα χρέωναν λογική αμοιβή για τις υπηρεσίες τους η οποία ανέρχεται στο ποσό των £6000 πλέον ΦΠΑ πλέον έξοδα ως ανωτέρω. Η συμφωνία ήταν ότι θα τους πλήρωνε από καιρό εις καιρό ανάλογα με την εξέλιξη της υπόθεσης και ουδέποτε συμφωνήθηκε ότι θα πληρώνονταν από την Τουρκία ανάλογα με την έκβαση της υπόθεσης.

Εξάλλου με το Τεκμήριο 7 ο εναγόμενος 2 ζήτησε το λογαριασμό. Στο παρελθόν είχε σταλεί λογαριασμός στον εναγόμενο 2 (Τεκμήριο 10) με χρέωση 40 ώρες x £80 την ώρα το οποίο αποδέχθηκε.

Ισχυρίζεται επίσης ότι το ποσό των £150 είναι πολύ λογικό αφού για την περίοδο μέχρι το 1999 ο πελάτης δέχθηκε £80 την ώρα ποσό το οποίο ενέκρινε και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και καταδίκασε την Τουρκία στην πληρωμή αυτού του ποσού ενώ για την περίοδο 2003 και έπειτα οι χρεώσεις στις οποίες προέβαινε και υπέβαλε στο Δικαστήριο σε άλλες υποθέσεις, (επισυνάπτει παραδείγματα ως Τεκμήριο 11) ήταν αυτού του μεγέθους . Έλαβε υπόψη του τον Κανονισμό των Δικηγόρων για εξωδικαστηριακή αμοιβή όπως τροποποιήθηκε 1985 έως 2006 και ιδιαίτερα τον Κανονισμό 12. Για απλές συνεντεύξεις η ελάχιστη αμοιβή είχε καθοριστεί το 2006 σε 104 ευρώ την ώρα. Πρόκειται για αμοιβή για απλή συνέντευξη στο γραφείο του δικηγόρου και συνεπώς η προετοιμασία υπόθεσης ενώπιον Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου είναι μια δύσκολη και επίπονη διαδικασία που σίγουρα δικαιολογούσε το ποσό των £150 την ώρα.

Οι εναγόμενοι ουδέποτε αμφισβήτησαν τη χρέωση ο δε εναγόμενος 2 υπεσχέθη καταβολή και εξόφληση πλην όμως μετά από αλληπάλληλες υπενθυμίσεις κατά ή περί τον Ιανουάριο του 2009, Τεκμήρια 12 και 13, για πρώτη φορά απήντησε μέσω των δικηγόρων του κατά ή περί την 21.1.2009 ότι δεν αποδέχεται το τιμολόγιο με ημερομηνία 5.1.2009.

Παρά το ότι οι εναγόμενοι κλήθηκαν να παραλάβουν τους φακέλους τους και να ξοφλήσουν αρνήθηκαν και/ή αμέλησαν να το πράξουν.

Αντεξεταζόμενος ο ME1 ανέφερε ότι η δημοσιογραφική διάσκεψη δόθηκε μετά την απόφαση με τη γνώση και συγκατάθεση του εναγόμενου 2. Τα έξοδα που φαίνονται στην παρα. 48 της σελ.7 του Τεκμηρίου 2 τιμολογήθηκαν με βάση το Τεκμήριο 10 και εμβάστηκαν στον λογαριασμό του γραφείου του από την Τουρκία. Ο ME1 αρνήθηκε ότι το ποσό του Τεκμηρίου 10 που αφορά τον εκτιμητή πληρώθηκε από τον εναγόμενο 2 στον τελευταίο και έπρεπε να καταβληθεί στον ίδιο. Εξάλλου η επίδικη περίοδος για την οποία διεκδικούνται τα επίδικα ποσά αφορά μετά την έκδοση της απόφασης. Αρνήθηκε υποβολή ότι όλες οι επιστολές Τεκμήριο 3 περιλαμβάνονται στο Τεκμήριο 10, αφού αυτές είναι μεταγενέστερες του Ιουλίου 2003. Αρνήθηκε πως δεν είχε καμιά συνάντηση με τον εναγόμενο 2 πλην αυτής της 3^{ης} Ιουλίου. Είχε αρκετές συναντήσεις, τουλάχιστον 3-4. Αρνήθηκε υποβολή ότι το ποσό του Τεκμηρίου

10 το είσπραξε από τον εναγόμενο 2. Εξάλλου ο τελευταίος δεν προσκόμισε οποιαδήποτε απόδειξη. Ουδένας δε τέτοιος ισχυρισμός δεν γίνεται στο Τεκμήριο 14 ενώ η Έκθεση Υπεράσπισης αναφέρει ότι ουδεμία εργασία έγινε. Στο δε τεκμήριο 7 ο εναγόμενος 2 του ζητά να τον πληροφορήσει για «ότι χρέωση δυνατό να υπάρχει». Αρνήθηκε υποβολή ότι δεν πρόσφερε 40 ώρες εργασίας μετά την πληρωμή του. Έχει απόδειξη με όλο το υλικό που αφορά τις εργασίες που πρόσφερε πράγμα που ο εναγόμενος 2 γνώριζε γι' αυτό του ζήτησε το λογαριασμό του. Αρνήθηκε υποβολή ότι το ποσό που ζητά είναι υπέρογκο. Έχει μακρά πείρα και το ποσό των £150 την ώρα είναι λογικό. Αρνήθηκε πως έπρεπε το ποσό να υπολογισθεί από την Επιτροπή του δικηγορικού συλλόγου. Δεν είχε τέτοια υποχρέωση. Αρνήθηκε υποβολή ότι «δεν έκανε τίποτε», αυτό αντικρούεται από το υλικό που κατέθεσε. Δεν χρέωσε μόνο τις επιστολές. Επρόκειτο για απαίτηση εκατομμυρίων. Λαμβάνεται υπόψη το ύψος της απαίτησης, η σοβαρότητα της υπόθεσης, η πείρα του. Δεν επρόκειτο για απλή επιστολογραφία αφού ηγέρθηκαν νομικά σημεία όπως το γεγονός ότι ο εναγόμενος 2 ήταν υπό πτώχευση. Ούτε και πρόκειτο για απλές υποθέσεις γι' αυτό και δεν τις χειρίζονται όλοι οι δικηγόροι.

Ο μοναδικός μάρτυρας για την υπεράσπιση ήταν ο εναγόμενος 2, ΜΥ1. Κατέθεσε ότι το 1999 ο Δρ [REDACTED] του έστειλε λογαριασμό για £4000 και επέμενε να πληρωθεί, πληρώθηκε και αυτά «βρίσκονται» στο Τεκμήριο 10. Επίσης τα ποσά που φαίνονται στα Τεκμήρια 3κ και 3ξ πληρώθηκαν από τον ίδιο. Ο Δρ [REDACTED] τον είχε διαβεβαιώσει ότι εφόσον κέρδιζαν τα λεφτά θα επιστρέφονταν.

Με το Τεκμήριο 3Η του ζήτησε να υπογράψει εξουσιοδότηση για να εισπράξει από την Τουρκία. Από αυτά περίμενε να του επιστραφούν αυτά που τον είχε πληρώσει. Ποτέ δεν το έπραξε και αντί αυτού του έστειλε το Τεκμήριο 12. Η τελευταία φορά που είδε το [REDACTED] ήταν στις 31.7.03, τη μέρα έκδοσης της απόφασης.

Ακολούθως δεν τον ξαναείδε. Έπαιρνε τηλέφωνο τον [REDACTED] συχνά ζητώντας να μάθει για το θέμα των αποζημιώσεων όμως ο τελευταίος τον απέφευγε. Μίλησαν μόνο 1-2 φορές στο τηλέφωνο. Σε ερώτηση αν ο [REDACTED] έστειλε επιστολές για λογαριασμό του απάντησε πως έστειλε 2 στον εκτιμητή και 5 στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εκ των οποίων η μία ήταν υβριστική

(Τεκμήριο 30) και δεν το βρίσκει σύμφωνο. Έκτοτε δεν τους απάντησαν. Με έκπληξη αντιλήφθηκε πως τον απέφευγαν. Σε ερώτηση αν του έχει προσφέρει 40 ώρες υπηρεσίες μετά την απόφαση απάντησε «αν απαντώντας 7 επιστολές σε 4 χρόνια χρειάζεσαι 40 ώρες να το κάνεις τότε ναι».

Αντεξεταζόμενος ανέφερε ότι μέχρι το 2003 τον εκπροσωπούσε ο [REDACTED]. Δεν έδωσε οδηγίες να μην τον εκπροσωπεί. Σε υποβολή πως κατά συνέπεια μέχρι το 2007 του παρείχε υπηρεσίες ανέφερε «απλώς με αντιπροσώπευε». Σε ερώτηση γιατί έπαιρνε μεταξύ το 2003-2007 συχνά τηλέφωνο αφού δεν του παρείχε υπηρεσίες ο [REDACTED] ανέφερε πως ανέμενε κάποιες υπηρεσίες. Σε υποβολή πως κανείς δεν αποστέλλει επιστολές χωρίς οδηγίες απάντησε ότι η χρέωση του ήταν υπερβολική σε σχέση με τη δουλειά που έκανε. Δέχθηκε ότι του παρείχε υπηρεσίες. Σε υποβολή πως τίποτε δεν πλήρωσε μετά το 2003 απάντησε πως είχε πληρώσει τα ποσά του Τεκμηρίου 3κ και 3ξ, £550. Δεν έχει αποδείξεις επειδή δεν του δόθηκαν. Ο [REDACTED] του είχε αναφέρει ότι αυτά που πλήρωσε έναντι θα τα διευθετούσαν μετά που θα πληρωνόταν από την Τουρκία. Σε υποβολή ότι καμιά τέτοια συμφωνία δεν έγινε μεταξύ 2003-2007 μεταξύ τους διερωτήθηκε γιατί συμπεριέλαβε το λογαριασμό του [REDACTED] τον οποίο είχε πληρώσει. Δέχθηκε ότι οι 7 επιστολές συνιστούσαν υπηρεσίες και ότι στο Τεκμήριο 7 δεν αρνήθηκε οποιαδήποτε χρέωση.

Μετά το τέλος της μαρτυρίας οι συνήγοροι αγόρευσαν υποστηρίζοντας τις αντίστοιχες θέσεις τους. Έχω θέσει ενώπιόν μου όσα ανέφεραν και θα σταθώ σε αυτά όπου ήθελε κριθεί αναγκαίο.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

-
Παρακολούθησα με πολλή προσοχή τους μάρτυρες που κατέθεσαν και έχοντας εξετάσει τη μαρτυρία τους καταλήγω στα πιο κάτω:

Ο ΜΕ1 μου έκανε εξαιρετικά καλή εντύπωση. Η μαρτυρία του ήταν σαφής, συγκροτημένη και χωρίς οποιοσδήποτε αντιφάσεις. Κρίνω σκόπιμο να σημειώσω ότι η θέση του μάρτυρα ότι οι εναγόμενοι του έδωσαν οδηγίες μεταξύ Ιουλίου του 2003 και Μαΐου 2007 να προχωρήσει με την περαιτέρω προώθηση της υπόθεσης, οι ενέργειες στις οποίες προέβηκε και οι ώρες που

ξοδεύτηκαν δεν αμφισβητήθηκαν κατά την αντεξέταση του και κατά συνέπεια παρέμειναν αναντίλεκτα. Οι υποβολές στο ΜΕ1 ότι δεν πρόσφερε 40 ώρες εργασίας και ότι δεν έκανε τίποτε τέθηκαν αόριστα και παρέμειναν μετέωρες αφού δεν τεκμηριώθηκαν ή συσχετίστηκαν με τα τεκμήρια που κατατέθηκαν ή τη λεπτομερή ανάλυση των ωρών στις οποίες αναφέρθηκε ο ΜΕ1. Σημειώνω εδώ πως η χρέωση των £500 στο Τεκμήριο 9 και το πώς δικαιολογήθηκε παρέμεινε αδιαμφισβήτητη. Αδιαμφισβήτητοι παρέμειναν και οι παράγοντες που λήφθηκαν υπόψη για να καταλήξει στο ποσό των £150 την ώρα, κυρίως μεταξύ άλλων η μακρά του πείρα.

Ο ΜΥ1 δεν μου έκανε καλή εντύπωση. Η μαρτυρία του ήταν ασαφής και συγκεχυμένη σε πολλά δε σημεία ήταν αντιφατική. Ενδεικτική της ασάφειας και αντιφατικότητας που χαρακτήριζε τη μαρτυρία του ήταν η εύκολη αλλαγή της αρχικής θέσης του ότι ο Δρ. [redacted] δεν του παρείχε υπηρεσίες. Ενώ αρχικά ανέφερε πως υπήρχε απλή εκπροσώπηση, στη συνέχεια δέχθηκε πως του παρασχέθηκαν υπηρεσίες. Ο δε ισχυρισμός του ότι η χρέωση του συνηγόρου ήταν υπερβολική, ο οποίος κατά τον ίδιο φαίνεται πως ήταν σχετικός με την αρχική του θέση περί εκπροσώπησης δεν συσχετίστηκε με αυτή. Ούτε βεβαίως και τεκμηριώθηκε καθ' οιονδήποτε τρόπο. Ατεκμηρίωτος παρέμεινε και ο ισχυρισμός του ότι πλήρωσε τα ποσά των Τεκμηρίων 3κ και 3γ• ο οποίος δεν είναι καν δικογραφημένος, έρχεται δε σε αντίθεση και/ή δεν συνάδει με τη θέση του συνηγόρου του που υπεβλήθη στο ΜΕ1 ότι όλα τα ποσά του Τεκμηρίου 10 πληρώθηκαν.

Κρίνω δε σκόπιμο να σημειώσω στο σημείο αυτό ότι οι ισχυρισμοί του ΜΥ1 ότι ο συνηγόρος «τον απέφευγε» και ότι ανέμενε κάποιες υπηρεσίες από αυτόν δεν τέθηκαν στον ίδιο το Δρ. [redacted] κατά την αντεξέταση του.

Έχοντας αποδεχθεί την εκδοχή του ενάγοντα προβαίνω σε ανάλογα ευρήματα. Καταλήγω σε συντομία, με βάση την ενώπιον μου μαρτυρία ότι οι ενάγοντες μεταξύ Ιουλίου 2003 και Μαΐου 2007 μετά την έκδοση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην προσφυγή εναντίον της Τουρκίας υπέρ των εναγομένων, κατόπιν οδηγιών των εναγομένων, προχώρησαν με την περαιτέρω προώθηση της υπόθεσης, ιδιαίτερα στο θέμα υποβολής μαρτυρικού υλικού και επιχειρημάτων για τις αποζημιώσεις. Για το θέμα ανταλλάχθηκαν σειρά 17 επιστολών, Τεκμήρια

3(α)-3(π) και δαπανήθηκαν 40 ώρες και το γραφείο υπέστη έξοδα ύψους £500. Σε συνέχεια αποστολής των Τεκμηρίων 4 και 7 εκ μέρους του εναγόμενου 2 οι ενάγοντες τους απέστειλαν το τιμολόγιο, Τεκμήριο 9 ημερ. 24.9.2007 το οποίο στις 21.1.2009 ο εναγόμενος 2 δεν αποδέχθηκε μέσω του δικηγόρου του. Παρά το ότι οι εναγόμενοι κλήθηκαν να παραλάβουν τους φακέλους τους και να ξοφλήσουν δεν το έχουν πράξει.

Στο παρελθόν είχε σταλεί λογαριασμός στον εναγόμενο 2, Τεκμήριο 10 με χρέωση 40 ώρες x £80 την ώρα τον οποίο αποδέχθηκε.

-

Η προδικαστική ένσταση

Ο κος Ερωτοκρίτου υποστήριξε ότι η απαίτηση των εναγόντων έπρεπε να υποβληθεί στην Επιτροπή Καθορισμού Δικηγορικής Αμοιβής του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου πριν την έγερση της αγωγής.

Η πιο πάνω εισήγηση δεν με βρίσκει σύμφωνη. Δεν έχω εντοπίσει, ούτε βεβαίως ο κος Ερωτοκρίτου μας έχει υποδείξει, οποιαδήποτε πρόνοια στους περί Ελαχίστων Ορίων Αμοιβής των Ασκούντων Δικηγορία (Εξωδικαστηριακές υποθέσεις) Κανονισμούς 1985-2006, όπως τροποποιήθηκαν, η οποία να υποχρεώνει κάποιο δικηγόρο να ζητήσει πιστοποίηση της αμοιβής του.

Ο κανονισμός 14 προνοεί τα ακόλουθα:

«14.(1) Κάθε δικηγόρος δύναται να ζητήσει πιστοποίηση της αμοιβής του από το Παγκύπριο Δικηγορικό Συμβούλιο».

Η πιο πάνω πρόνοια με βάση το πιο πάνω λεκτικό δεν είναι επιτακτική αλλά δυνητική. Κατά συνέπεια η ένσταση απορρίπτεται.

Τα περί αδικαιολόγητης κωλυσιεργίας

-

Δεν έχει τεθεί ίχνος αξιόπιστης μαρτυρίας ενώπιόν μου ότι οι ενάγοντες «κωλυσιεργούσαν αδικαιολόγητα» ως η παράγραφος 4 της Έκθεσης Υπεράσπισης.

Ο ισχυρισμός (α) περί μη ύπαρξης συμφωνίας αμοιβής και (β) ότι οι ενάγοντες θα πληρώνονταν από το εναγόμενο κράτος.

Ο ισχυρισμός ότι οι ενάγοντες θα πληρώνονταν από το εναγόμενο κράτος για όσον αφορά την περίοδο μετά την έκδοση της απόφασης δεν βρίσκει έρεισμα στην ενώπιον μου μαρτυρία. Αντίθετα από την ενώπιον μου αξιόπιστη μαρτυρία καθώς και το περιεχόμενο της απόφασης, Τεκμήριο 2 (σε συνδυασμό με το Τεκμήριο 10) προκύπτει ότι τα έξοδα που θα πλήρωνε η Τουρκία αφορούσαν την έκδοση της απόφασης και όχι οποιαδήποτε μελλοντικά έξοδα.

Με βάση την ενώπιον μου αξιόπιστη μαρτυρία και τα ευρήματα για τις υπηρεσίες που πρόσφεραν οι ενάγοντες μεταξύ Ιουλίου 2003 και Μαΐου 2007 δεν συμφωνήθηκε ρητά οποιαδήποτε αμοιβή. Θεωρώ όμως ότι οι ενάγοντες δικαιούνται για τις υπηρεσίες τις οποίες πρόσφεραν εύλογη αμοιβή. Στο σύγγραμμα «**Chitty on Contracts**», 24th Edition στην παρα. 1892 φαίνεται πως στις περιπτώσεις συμφωνίας για εργασία που θα εκτελεσθεί (contract for work to be done) αν δεν συμφωνηθεί η κλίμακα της αμοιβής υφίσταται νομική υποχρέωση πληρωμής εύλογου ποσού (quantum meruit). Στη σελίδα 908 αναφέρονται τα ακόλουθα:

«The circumstances must clearly show that the work is not to be done gratuitously before the court will, in the absence of an express contract, infer that there was a valid contract with an implied term that a reasonable remuneration would be paid; this principle may extend to services performed in anticipation that negotiations will lead to the conclusion of a contract, provided that the services were requested or acquiesced in by the recipient.»

Θεωρώ ότι η αμοιβή την οποία επιζητούν οι ενάγοντες είναι εύλογη σύμφωνα με όλα τα ενώπιον μου δεδομένα. Κρίνω ότι από την προηγούμενη χρέωση του Τεκμηρίου 10 την οποία οι εναγόμενοι αποδέχθηκαν εξυπακούεται ο τρόπος πληρωμής με ωριαία χρέωση. Κρίνω επίσης ότι, η χρέωση των £150 την ώρα ήταν εύλογη, έχοντας υπόψη την ενώπιον μου αξιόπιστη μαρτυρία καθώς και τα κριτήρια του κανονισμού 12 των Κανονισμών του 1985-2006, όπως τροποποιήθηκαν και ειδικότερα τη φύση και σπουδαιότητα της υπόθεσης

και των συναφών της εγγραφών και τη μακρά πείρα του συνηγόρου που τη χειρίστηκε.

Κατά συνέπεια εκδίδεται απόφαση υπέρ των εναγόντων και εναντίον των εναγομένων 1,2 αλληλέγγυα και/ή κεχωρισμένα ως η παρα. 13Α της Έκθεσης Απαίτησης με νόμιμο τόκο. Τα έξοδα της απαίτησης επιδικάζονται υπέρ των εναγόντων και εναντίον των εναγομένων όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Η Ανταπαίτηση απορρίπτεται, χωρίς έξοδα αφού τα θέματα που ηγέρθηκαν επιδικάστηκαν στα πλαίσια της αγωγής.

(ΥΠ)

Μ.Παπαϊωάννου, Ε.Δ.

Πιστό αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΣΗ

cylaw.org: Από το ΚΙΝΟΠ/CyLii για τον [Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο](#)